

к р а н

Земята ще затрепери... Пригответе се!

Много години, векове строихме ние кранът...

Неговата основа беше цял един град от камъни и стомана. Под него дълбоко се огъваха земните пластовете, караха да потреперват работниците и в душата оставяха очакване на сила.

Ний станахме по-смели, и милиарди замисли се раждаха всеки ден у строителите.

Нагоре се издигаха един след друг матраци, греди и подпори; кранът растеше, във въздуха се разнесе горящата поема за метала, чуваше се глас, който идеше от земята. През гредите в облаците, към звездите, звездите и целия купол на вселената трепереха, замирайки от чудото, готово да блесне, да ослепи неработещите и открие нови очи на работещите,

